

lige før, at det, det drejer sig om, er at få en hurtig afklaring af de her ting. Han kunne lige så godt have sagt, at det, det drejer sig om, er hurtigst muligt at komme væk og løbe fra ansvaret, inden det bliver værre. For det går kun én vej, og det er den gale vej. Alene i april måned er der kommet 10.000 flere ledige, og det skal jeg dybt beklage. Det, der er interessant i den forbindelse, er, hvordan vi så tager os af de nye ledige, hvordan vi tager os af folk, der har været ledige i længere tid. Der kan vi jo kigge på, hvordan kommunerne har været i stand til at håndtere kontanthjælpsmodtagerne, som de har haft ansvaret for.

Der kom en rapport i sidste uge fra Statsrevisorerne, der udtrykte stærk kritik, ja, endda en sønderlemmende kritik af kommunernes måde at gøre det på. Der var en meget blid afvisning fra regeringen, selv om man også der kunne læse, at de har hjemtaget refusionsmidler, hvilket ikke var i overensstemmelse med lovgivningen. Hvis det havde været a-kasserne, som for en stor parts vedkommende er administreret af fagbevægelsen i Danmark, så skulle vi bare have hørt den samlede regering og ministeren være ude at skælde ud på fagbevægelsen over, at de ikke kunne styre deres a-kasser.

Men generelt er det på hele området sådan, at der er godt styr på a-kasserne, og derfor er det jo noget underligt noget, at dem, der klarer sig dårligt, skal have flere opgaver, og dem, der er gode til det, skal fratages opgaven. Det virker simpelt hen underligt. Derfor er der også kun tilbage at sige, at det er et ideologisk projekt, der handler om, at man vil fratage fagforeningerne a-kasserne og sørge for, at de bliver lagt over til kommunerne. Det er det endegyldige mål for Venstre i den her forbindelse, og derfor har vi heller ikke særlig stor sympati for det.

Det, der så også er interessant, er, at vismændene i går kom med en rapport. Jeg har kun gået i skole i 8 år, og jeg har forstået på det, at dem, der har skrevet det her, har gået i skole i rigtig mange år, men det er da interessant, at fra første færd, hvor vi begyndte at diskutere det her, er det stort set de samme ting sagt med andre ord, men alligevel jævne danske ord. F.eks. siger man, at der således er en stor risiko for, at en kommune, der på kort tid mister mange arbejdspladser, f.eks. hvis en stor lokal virksomhed lukker, må reducere udgifter på andre områder eller øge skatteprocenten. Man siger også, at den enkelte kommune imidlertid vil spare på dagpengeudgifterne, hvis den anviser virksomhe-

derne ledige fra egen kommune frem for måske bedre kvalificeret fra nabokommunen. Det er nøjagtigt, hvad jeg har sagt. Frederikshavn Kommune har ingen interesse i at hjælpe nabokommunen Hjørrings folk i arbejde. Det betyder, at vi får et mindre fleksibelt, mindre mobilt arbejdsmarked, og det har vi ikke brug for, tværtimod.

Så siger man også, at der jo ingen saglige begrundelser er for det. Det er det, vi har efterlyst. Det ville jo være svært for os at afvise det, hvis det var sådan, at den evaluering, der skulle komme i 2010, lå her, men nu skriver vi kun 2009. Hastværk er lastværk. Hvorfor kunne man ikke vente på, at den rapport lå der? Var det, fordi man vidste, både fra Statsrevisorerens rapport og fra dagligdagen, hvis man bare følger lidt med i det, at resultaterne ude i kommunerne ikke er særlig gode? Var det derfor, man havde så travlt med at komme igennem med det? For hvis der kommer sådan en rapport, der siger, at det er tåbeligt at gøre det, så kan man jo selvfølgelig ikke stille sig op og argumentere for det ud fra et fagligt grundlag. Men når der ingen er, så kan man jo påstå hvad som helst, som også hr. Jens Vibjerg gør.

Kl. 12:21

Der mangler simpelt hen faglige begrundelser for det. Man mangler simpelt hen at lave den her evaluering. Så skriver man også, at arbejdsmarkedspolitikken i løbet af de seneste 10 år i stigende grad er blevet vurderet og udviklet på baggrund af en solid empirisk viden, og at den foreslåede reform er et brud med denne praksis. Hvorfor er det, at man lige pludselig kaster sig ud i noget, der er halsløs gerning, for at få noget, der er ringere end det, vi har? Der er ingen garanti, der er ingen argumenter, ingen som helst, for, at det bliver bedre.

Vi skal jo huske på, at der især er to ting, der er interessante i det her. Den ene er, at hvis vi også skal bevare vores velfærdssamfund, er det sådan, at de folk, der bliver ramt uforskyldt af ledighed, skal tilbage på arbejdsmarkedet hurtigst muligt med så god baggrundsviden og uddannelse med i bagagen som overhovedet muligt. Den anden ting er, at det har vores arbejdsgivere også behov for. Når hjulene begynder at rulle igen, skal de kunne få den bedst opkvalificerede arbejdskraft. Det kan de ikke nu, fordi hele systemet er skruet sådan sammen, at man kun får 18.500 kr. til at aktivere de her medarbejdere for.